

عنوان مقاله:

حقوق سازمان های پخش رادیو تلویزیونی در موافقت نامه های بین المللی و حقوق ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوقی گواه، دوره 1، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمود صادقی - دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه تربیت مدرس تهران

زهرا امید - کارشناس ارشد حقوق مالکیت فکری

خلاصه مقاله:

سازمان های پخش صدا و تصویر، به دلیل نقشی که در زمینه ایجاد دسترسی عمومی به اینگونه آثار و کنترل پخش مجدد آنها دارند، مورد حمایت قانون گذاران قرار گرفته اند. در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی، به دنبال بررسی حقوق تعلق یافته به این سازمان ها، استثنایات احتمالی وارد بر این حقوق و ضمانت اجرای آن هستیم و در زمینه حقوق داخلی نیز به چشم انداز حقوق ایران در موضوع مورد بحث و میزان انطباق قوانین با اسناد بین المللی می پردازیم. بر اساس نتایج به دست آمده، سازمان های پخش صدا و تصویر، در حال حاضر تنها از حق اعطای مجوز یا منع از انجام پخش مجدد، تثبیت و موارد خاصی از تکثیر نسخه های ضبط شده و مخابره با عموم برنامه های ارسالی بهره مند هستند. در کشور ما، پیش نویس لایحه قانون جامع حمایت از حقوق مالکیت ادبی و هنری و حقوق مرتبط بر اساس قانون نمونه واپیو تدوین یافته است، که با توجه به آن، انتظار می رود که سطح حمایت از این سازمان ها به آن چه مد نظر سازمان جهانی مالکیت فکری می باشد، ارتقاء یابد.

کلمات کلیدی:

مالکیت ادبی و هنری، سازمان های پخش رادیو تلویزیونی، سازمان جهانی مالکیت فکری، معاهده سازمان واپیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/794074>

